

“TA KHÔNG ĐƯỢC LỰA CHỌN NƠI MÌNH SINH RA, NHƯNG TA ĐƯỢC CHỌN CÁCH MÌNH SẼ SỐNG”

Tác giả: Trần Thị Tuyết Trinh

Ngẫm nghĩ trong khoảnh khắc này, tôi mượn câu nói trên để chia sẻ đôi dòng về cậu học trò nhỏ Văn Tấn Đạt mà tôi đang phụ trách công tác chủ nhiệm.

Bởi lẽ,

Đạt có một xuất phát điểm không mấy may mắn như các bạn đồng trang lứa, khả năng tiếp nhận bài học của em còn nhiều hạn chế, việc ghi chép bài với Đạt đôi khi cũng là một trở ngại lớn, sức khỏe của em cũng rất lo ngại. Hơn nữa, điều đau buồn nhất trong đời sống tinh thần của em, đó là thiếu vắng tình cha từ khi còn nhỏ...

Ấy vậy mà,

Đạt vẫn mạnh mẽ vươn lên như đóa hoa hướng dương hướng về mặt trời, vẫn miệt mài chăm chỉ học tập như những

chú ong thợ. Những khó khăn về thể chất như càng hun đúc sự kiên nhẫn và lòng quyết tâm của Đạt. Bạn chưa một ngày nghỉ học, tích cực phát biểu xây dựng bài, hăng hái thảo luận cùng các bạn trong các hoạt động học tập. Đạt vô tư hồn nhiên, vui vẻ hòa đồng cùng các bạn, sẵn sàng giúp đỡ bạn trong khả năng của mình. Đạt cũng rất lễ phép, ngoan ngoãn, biết vâng lời thầy cô, là cậu bé sống tình cảm vô cùng.

Một lần, đến giờ ra chơi, Đạt không ra sân vui chơi cùng bạn mà vẫn cặm cụi viết từng chữ, ghi từng bài giảng của thầy cô trên bảng vào vở của mình. Bạn tâm sự: *“Con tranh thủ viết bài cho kịp các bạn, để thầy cô và mẹ không phải quá lo lắng cho con ạ!”*. Nghe lời ấy, tôi càng khâm phục và yêu quý Đạt hơn. Cậu học trò mới 15 tuổi nhưng biết sống trách nhiệm, có ý thức, biết nỗ lực từng ngày để vươn lên, để hoàn thiện. Dù hoàn cảnh sống khó khăn, dù bản thân còn khiếm khuyết, nhưng bạn không bỏ cuộc, không đầu hàng, không ỷ lại hay dựa dẫm vào ai. Mỗi ngày một chút cố gắng, Đạt đã hoàn thành khá tốt nhiệm vụ học tập của mình. Nghị lực vượt khó của Đạt chính là động lực sống, là tấm gương cho các bạn học sinh noi theo. Một tấm gương tỏa sáng giữa đời thường!

Đạt đã chọn cách sống rất đẹp cho mình!

Quý lắm thay!

